

TORONYIRÁNY

XIII. 8.

2019. február 24.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 7. vasárnap

Egyetlen kivételezett lény van, aki egészen elfogadhatja önmagát. Az egészen kicsiny gyermek. Hangosan ordít egész éjjel? Nem baj! Összepiszkítja magát? Milyen aranyos! Minden tekintetben súlyosan terhére van környezetének? Édesanyja szemében akkor is a világ legdrágább kincse. Elfogadják őt úgy, ahogy van, és ennek megfelelően ő is elfogadhatja önmagát. Ha van egészen boldog lény, az az egészen kicsiny gyermek. Fenntartás nélkül szeretik. Ennyire később sohasem fogják szeretni. Később a szeretet mindig feltételekhez lesz kötve. Az ember egész életében keresi az elveszett boldogságot. Életének első hónapjaiban megtapasztalta, tudja tehát, mi az, de később még halvány visszfényét is nehezen találja meg. Mit kellene tennünk? Embertársaink lépten-nyomon ítéletekkel – valójában fenyegetésekkel- találkoznak, amelyek arra készítetik őket, hogy ne fogadják el önmagukat. Ezért rosszul érzik magukat, boldogtalanok, nem értik önmagukat, nem tudják, mit akarnak.

Első feladatunk az lenne, hogy lehetővé tegyünk embertársainknak, hogy „olyanok legyenek, mint a gyermek.” Elfogadjuk őket feltétel nélkül, úgy ahogy vannak. Ha rosszat tesznek, mondjuk meg, de ne tekintsük őket magukat rosszaknak. Legfőképpen engedjük meg, hogy őszinték legyenek. Ne toroljuk meg az őszinteséget! Ha embertársunk legalább tőlünk biztonságban érzi magát – mert mi nem ítéljük el, nem nézzük le semmiért – ha legalább mi elfogadjuk őt olyannak, amilyen, ez lehetővé teszi számára, hogy önmagát is elfogadjja.

Földényi János

A szentmise olvasmányai

- 1. 1Sám 26,2.7-9.12-13.22-23** Bár Dávid megölhetné halálos ellenségét, Sault, nem teszi, hanem látványosan kimutatja jószándékát iránta.
- 2. 1Kor 15,45-49** A földi ember alakját hordozzuk magunkon, de lehetőségünk van a mennyei embernek, Krisztusnak az alakját is magunkra öltetni, amennyiben elfogadjuk a vele való közösséget.
- 3. Lk 6,27-38** Jézus arra buzdítja követőit, hogy ne a dzsungel törvénye szerint éljenek, ne is csupán érdekből, a kölcsönösség szabályai szerint viselkedjenek a társadalomban, hanem a Teremtő mindenki iránt tanúsított irgalma és jóindulata legyen a minta számukra saját érdekükben.

Isten gyermekeinek lelkülete

A vallási értelemben vett szeretet nem egyszerűen a „természet szava”, még kevésbé a rokonszenv kifejezése. A szeretet tudatos magatartás: jóakarát, értékelés, a másik javának, boldogságának a keresése. Mindezekben előzetesen benne van az önmagunkról való lemondás, vagyis az áldozat. A szeretet éppen azért lehet parancs tárgya, mert személyes állásfoglalás, nem pusztán érzelmek. Istent nem szeretethűk ösztönös érzelmekkel, hiszen ő szellem. Ezt a szeretetet akarni kell, s helyes magatartással kell kifejezésre juttatni.

A régi törvény betű szerint csak a külső bűnös tettet tiltotta: ne ölj, ne törj házasságot, hamisan ne esküdj. Jézus parancsa azt követeli, hogy a bűn gyökerét igyekezzünk kiirtani: a haragot, a vétkes kívánságot és a képmutatást. Embertársi viszonylatban az igazság mértéke nem lehet a „szemet szemért”-elv, hanem arra kell törekedni, hogy a rosszat jóval viszonzozzuk. A barát szeretete és az ellenség gyűlölete nem egyéb ösztönös magatartásnál. A keresztény lelkülete az ellenség szeretetét is megköveteli: a megbocsátást és a segítséget. A szeretet tehát nem egyszerűen a jónak a viszonzása. Azt bárki megteheti a természet szava alapján. Isten az üdvtörténetben elsősorban irgalmasságát nyilvánította ki, s a keresztény embernek erről kell tanúságot tennie. A megbocsátással, az irgalom gyakorlásával biztosítja a maga számára is Isten jóindulatát. Még az egymás fölött való ítélkezést is rá kell bízni Istenre. Különben abba a hibába eshetünk, hogy a másik szemében a szálkát keressük, s a magunkéból elfelejtjük kivenni a gerendát. Isten gyermekeinek lelkülete akkor válik tökéletessé, ha tudatosan kezdeményezi a jót. Jézus nem negatív módon fogalmaz, hogy kerüljük azt, amit nem szeretnénk, ha az emberek nekünk tennének. Ő a pozitív utat írja elő: Amit akartok, hogy nektek tegyék az emberek, ti is azzal álljatok elő. Érezzük, hogy itt megfellebbezhetetlen erkölcsstannal állunk

szemben. Ilyen mélyen még senki sem tekintett az emberi lélekbe, ennyire még senki nem látta a szellemi és ösztönös kettősséget, és ennyire még senki nem bízott a jó győzelmében. Nem azért bízott benne, mintha az emberről sokat tételezett volna fel, hanem azért, mert ismerte a megváltás hatását és kegyelmeit. Minden jóakarátú ember megkapja a segítséget, hogy kialakítsa magában ezt a lelkiületet, azért az eszmény nem marad üres szó. Az ő példája fog világítani és a benne való hit mozgatja majd az embereket, hogy a jóságnak ezt a tökéletes formáját keressék. Ebben az értelemben nevezi követőit a föld sójának és a világ világosságának.

A lelki tökéletesség azonban nem olyan feladat, amit bármikor is lezárnak tekinthetünk életünkben. Mindig veszélyeztet a kísértés, hogy hozzátapadjunk a földi javakhoz és azok bírásával mentesítsük magunkat a bizonytalanságtól. Józanul látni kell, hogy itt minden múlandó: a tolvajok ellophatják, a rozsda és a moly megemésztheti. Olyan kincseket kell gyűjteni, amelyeknek értéke örök. Jézus a kettősséget így is kifejezi: senki nem szolgálhat Istennek és a mammonnak. A földi javak keresésében sok az ösztönösség, ennek pedig nyomába szegődik a kapzsiság, a mértéktelenség, a hatalomvágy és az elbizakodottság.

A lét veszélyeztetettségét, bizonytalanságát a gondviselésbe vetett hittel kell legyőzni. A Teremtő csodálatos díszbe öltözteti azt a virágot, amelyik ma nyílik, holnap elszárad; gondja van arra, hogy az állatok megtalálják táplálékukat, pedig ezek nem tekintenek rá kérő szemmel és nem érzik az aggodás kínját. Ha azt ígérte, hogy az embert gyermekévé fogadja, bizonyára még több szeretettel veszi körül, mint a virágot és az ég madarait. Az ember aggodás helyett törődjön a mai nap feladataival, legyen gondja arra, hogy biztosítsa helyét Isten országában és bízzék abban, hogy megkapja a földi eszközöket, amelyek céljának eléréséhez szükségesek. Az apostolok ehhez később majd hozzáfűzik, hogy semmit nem hoztunk magunkkal a világra, nem is veszünk el semmit. Ha van ruhánk és mindennapi táplálékunk, elégedjünk meg vele. Más helyen pedig arról van szó, hogy tagadjuk meg a szemek kívánságát, a test kívánságát és az élet kevélységét, mert a nyugtalanság ezekből származik (Jn 2,16).

Ezek a kijelentések azonban nem a földi értékek lebecsülését jelentik, sem nem azt, hogy közömbösek legyünk a haladással szemben. Hiszen az emberiség bölcsőjénél ott van a felhívás, hogy uralkodjunk a természet erőin és állítsuk szolgálatunkba azokat. Jézus felhívása csak a bűnös kívánságok megfékezésére szól. Ha ezt elérjük, a természet értékeit is rendezetebben tudjuk felhasználni. A rendetlen vágy az önzés kifejezése. Egymás javát, a közösség igazi haladását csak úgy munkálhatjuk, ha megtanulunk áldozatot hozni. Ilyen értelemben Jézus követése és egyáltalán az örök cél szolgálata keskeny utat jelent. Az örök élethez szűk kapu vezet. Magától kevés ember találja rá, hiszen itt félre kell tenni a mindennapi emberi értékelést. De a hit fényénél meglátjuk mögötte az örök bölcsesség csillogását.

Isten gyermekeinek lelkiülete tehát szellemi gazdagodást, a személyes látókörnek a végtelenbe való kiszélesítését jelenti. De amelletts állandó kapcsolatot a mindenható Istennel, aki egészen felénk fordult. A munkát, a kísértésekkel való küzdelmet, az élet terheinek viselését, az emberek oldaláról jövő ártalmakat mind ebbe a keretbe kell beleállítani. A hit a küzdő embernek ad eligazítást, vigasztalást és bátorítást. Jézus kifejezése szerint olyan valakihez válik hasonlóná, aki sziklára építette házáat. Az Isten örökkévalóságából már itt megélt valamit.

Gál Ferenc

Boldog szülők (10.)

A tartópillérek

Támpontok

A szalézi intézetekben év elején az volt a szokás, hogy a növendékeknek ünnepélyesen, lehetőleg a nagyteremben, felolvasták a betartandó szabályokat. Jelen voltak a nevelők, tanárok és az iskola baráti társasága is. Don Bosco ragaszkodott hozzá, hogy ez így történjen. Az volt a határozott elképzelése a fiatalokkal kapcsolatban, hogy „ez a réteg az emberiség legértékesebb tulajdona, akikre a boldog jövő épül... nem lehet őket elkönyvelni romlottnak, még akkor sem, ha a látszat ezt mutatná. Inkább könnyelműségről, de semmi esetre sem megcsontosodott gonoszságról van szó. Ezeknek a fiataloknak határozott kézre van szükségük, hogy vezesse, gondozza és ápolja őket...”

Pedagógiai érzékeléssel papírra vetette mindazon szabályokat, amelyeket a növendékeknek és nevelőknek be kellett tartaniuk. Egy világos és ésszerű házi rend szerves egysége volt Don Bosco nevelési elképzelésének: a megelőző módszernek. Ma is erre lenne szükség.

Iránytű nélküli nemzetség

Olyan társadalomban élünk, ahol a törvényekre és szabályokra nem sokat adnak. A szabadosság eredménye katasztrófális és széles körű. A fiatalok reálisan gondolkodnak és a túlélésre törekednek.

Az ideológiák megbuktak, társadalmi szinten az egyház is elveszítette irányító szerepét, és az emberi közösségek a relativizmus szakadéka felé tartanak. A fiatalok, ha keresnek is kiutat, nem kapnak világos választ az élet értelmére; számukra nem marad más hátra csak a próbálgatás. A fiatalok sebezhetőnek érzik magukat, ide-oda vetődnek, nem tudnak senkihez sem kapcsolódni. Így lett igaz az az állítás, hogy a mai fiatalok iránytű nélkül bolyonganak.

A legnagyobb baj az, hogy senki sem tud irányt mutatni nekik. Sokszor a szülők is tanácstalanok, mert nekik is sok gondjuk van és ők is bizonytalanok. Ezért gondolt Don Bosco először egy olyan szabályra, amely a napirendre vonatkozik és amelyből az átmenet a lelki rendre magától értetődik. Ezért van szükség szabályokra, amelyek biztos irányt mutatnak. A fejlődő korban lévő fiataloknak támpontokra és szilárd alapokra van szükségük. Ezek csak akkor hatásosak, ha a várakozásnak megfelelnek.

A fiataloknak tisztában kell lenniük az értékrenddel, amelyben a szülők hisznek. Ismerniük kell azok szabályait, hogy felelősen és öntudatosan követhessék. Mindezt kellő időben meg kell előlegezni. Amikor egy probléma elfajul és szokássá válik, akkor bizony már késő. Ekkor csak a letolás, tiltakozás, sírás és az ajtók becsapása következhet.

Egy szabályzat akkor jó, ha ez előírások rövidke, érthetőek és kevés van belőlük. Megfogalmazásuk legyen tömör. A nap folyamán nem kell állandóan ismételtetni, mit szabad és mit nem. Ez csak zűrzavart és rendbontást okozhat. Itt is az a helyzet, mint a prédikációknál: ha hosszú, nem figyelnek oda.

Legyünk következetesek. A szülők olyan követelményeket adjanak gyermekeiknek, amelyeket ők is betartanak. Szolgáljon elrettentő példaként egy édesapa, aki jól elnadrágozta nagyobbik fiát és nagy bőszen kijelentette: „Remélem ez a verés rádöbbsen, hogy neked nem szabad bántanod öcsédet.”

A szabályok legyenek időszerűek, a kornak és a körülménynek megfelelően. A szabályok betartását a büntetések nem garantálják. Ez csak akkor lehetséges, ha a szülők és a gyermekek közötti kapcsolatot a kölcsönös megbecsülés és elismerés jellemzi.

A két oszlop módszere. A szülőknek sokszor ajánlják ezt a módszert. Szülők és gyermekek egymás mellé ülnek. Előttük legyen egy fehér lap. Egy vonallal felülről lefelé kettéosztják. A baloldali oszlopba – közös megegyezés után – a szülők beírják a betartandó szabályokat. Jobbra a szülők azokat az eseteket írják be, amelyek a fiatalok viselkedése következtében a családban konfliktusokat okoznak (hosszú haj, lefekvés, felkelés, étkezési idő betartása stb.). Ezekről később nem vitatkoznak, hanem a fiatalok felelősségére lesznek bízva.

Teherbíró jellem

Értékre nevelés

A szülők joggal kérdezik: „Mit is akarnak gyermekeink?” Erre kellene válaszolniuk. Nem egyszerű. Különösen akkor nem, ha meggondoljuk, hogy mit nyújt a környezet a fiataloknak. Megszállottság, önzés és magány jellemzi sokszor a „világ” hatását. Az első áldozatok az a felfogás elsősorban a kisgyermek soraiban szedi. Napközben magukra maradtan, a tv banális büvkörébe esve, órákon át tágra nyílt szemekkel követik az eseményeket. Csak úgy állva bekapnak valamit, mert a családnak nincsen ideje a normális étkezésre

Nincsen közös asztal, nincsen normális társalgás. A válások is szétzüllesztik a családot. A jelen társadalom lehangoló képet nyújt. Gyakran halljuk. „Gyermekeinknek egy szebb világot akarunk!” Lehetséges? Hol kell elkezdeni?

A szakértők kiállítják a receptet: „Újra fel kell fedezni a család értékét.” A család és érték két külön kulcsszó: egyedüli lehetőséget nyújt, hogy a világ káros hatását kivédhessük. Olyan értékek ezek, amelyeknek gyökerei és szárnyai vannak. A gyökér: életadó erő, behatol és felszabadítja a mélyből feltörő értékeket. Szárny: a lelki erő melegéjét jelenti.

Nem elég kiáltozni: „Értéket, értéket!” Don Bosco szerint a nevelés adott tény, aktív, kreatív, konkrét és mindenekelőtt megelőző. Korunkban a geológiát a földrengés utáni napon tanulmányozzák és a hidrográfiát az árvíz után. Az elfoglalt szülők a süllyedő bárkából akkor merítik ki a vizet, amikor már késő.

Támpontokra van szükség

A család legyen újból az értékek termőföldje, ne pedig szolgai fogyasztója a világ kínálatának. Sok esetben ez határozott ellenállást, kritikus magatartást jelent. Társadalmunk a jelen pillanatban „értékeit” rafináltan, célratörő módon, kíméletlen kitarással és elsöprő taktikával tárja elénk. Egy erős módszert csak egy erősebbel lehet legyőzni. A szülők törekedjenek arra, hogy az értékeket fontossági sorrendben, erős alapokra fektetve és rendszerbe foglalva állítsák sorba. Az érték legyen olyan, mint a cseresznye: egyik húzza a másikat. Az alapérték a családban magával húz több más értéket is és egy egész fűrt vagy koszorú lehet belőle.

Abban az esetben, ha alapértéknek az emberi méltóságot, mint a teremtő Isten képmását választják, magától következik a béke, az élet, a környezetvédelem, amelyek szükségszerűen vonzzák a szabadságot, a felelősséget, a szolidaritást, az igazságosságot. Ezek hétköznapi vonzatai lehetnek a barátság, a jóság, a megértés, az udvariasság, a hűség, a nagylelkűség, engedelmesség, rend, optimizmus, türelem, kitartás, imádság, okosság, szemérem, vallásosság, tekintélytiszteltetés, egyszerűség, őszinteség, remény, józanság, összeférhetőség, áldozat, sport, tanulmányok stb.

(Folyt. köv.)

Bruno Ferrero

Vasárnapi jegyzet

Törvény szerint

Az utcán egy kisgyerek az eget bámulja. A felhőket, alkonyi aranyban tűnő időt. Mit gondolhat? A színek izgatják (tán festőgének dolgoznak benne), vagy a mozgás? (Ez későbbi fizikusra is vallhat). Persze egyik sem áll, illetve mindkettő. Unokám tizenéves, nem tudom kisgyermekként felhőt bámult-e, vagy mást, de most szinte már mesterien kezeli az ecsetet. Erdőképpel ajándékozott meg karácsonyra, dedikálta a kis vásznat a nagynak. Feleségemmel naponta többször megnézzük, és egyszeriben előlép az ábrázolt erdőből a fiatalságunk, a mátrai utak színes kavalkádja, reggel és naplemente a szerény kisház ajtajában, ahová akkori munkahelyem jóvoltából nyaranta-teleente mehettünk pihenni. Unokám festményén a fák törzse fehérlik, szöke bükkfák, befelé sötétül az erdő, majd a szem elveszti látását: tisztás nem látszik, kereshetnénk ugyan...

Életkép ez a különös erdő, amit friss szemmel látott meg a serdülő leány. Ő még a természet titkát leste meg – ösztönösen-tehetséggel, mi a filozófiát keressük: mit lehet még hasznosan tenni? Az erdő mindig él, mozog, cselekszik, a fák elélnek néha 600 évig is, és nem panaszkodnak. Erdőmérnök barátom a napokban mondott le tisztességéről, mivel a „háta mögött” kivágták a település egyik legöregebb hársát. Ez a bosszú? – kérdezte valaki. Nem, ez a lelkiismeret egyetlen lehetséges válasza. De ki gondolkodik így? A tanúság: az élet őriz fontos értékeket, és ezeknek gondozása halálig tart. A cselekvés nem mindig a tett, amely mozgással érhető el, belső meditációkra hagyatkozik egy idő után az ember, és lehet, hogy egyetlen tömondatban meghagyott észrevétel erős támasza lehet a bizonytalan fiatalnak. „Okos ifjú – figyel erre” – hallottam fiatalok körében, ahová véletlenül cseppentem. Nohát, mégsem hivatkozok akár egyetlen ráadás-év az életemből, amint másoké sem. Tedd a dolgod, ne sápítozz – mondogatom magamnak, hinni kell a növekedésben, amint mi is hiszünk unokáink tehetségében. Mit tehetünk értük? Sokat. Például elmulaszthatatlan napi imádság elmondását, mivel energia a lélekszövet gazdagításában, védelem száz veszély között...

Kis dolgok rendje lett az életünk a korról. A száz éve született Prokop Péter pap, festő üzeni egyik bölcs mondásában: „Ha fölléptél a színpadra, mondhatod a kötelező szöveget, de otthon stoppold meg a zoknidat...” Jó hasonlat, mert a stoppolás javítást jelent, az erdők is újabban még erősebb javító-gondozást igényelnek – törvény szerint.

Tóth Sándor

hírek információk

A mai napon minden magyarországi katolikus templomban a szentmisék perselyadományait az egyházi fenntartású köznevelési intézmények, a katolikus iskolák támogatására, fejlesztésére gyűjtik.

Ünnepélyes keretek között négyoldalú együttműködési megállapodást írt alá a Szeged-Csanádi Egyházmegye, a Gál Ferenc Főiskola, a Békés Megyei Rendőr-főkapitányság, valamint a Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányság február 19-én, a Gál Ferenc Főiskola Klebelsberg termében. Kiss-Rigó László püspök, Kozma Gábor rektor, Polyák Zsolt rendőr dandártábornok, Békés megyei rendőrfőkapitány és Dakos József Csongrád megyei rendőrfőkapitány kézjeggyével látta el azt a hivatalos dokumentumot, melyben a „Társadalmi biztonság – prevenciók ismeretek” címmel Szegeden és Szarvason indult kurzusok lebonyolítását vállalták. Az együttműködési megállapodással lehetőség nyílik arra, hogy a Főiskola óvodapedagógus és tanító, valamint hitéleti szakos hallgatói, illetve mindazok, akik az egyházmegye plébániáin, a köznevelési, gyermekvédelmi, szociális, karitás intézményeiben vagy máshol végzik munkájukat, megkapják azokat az alapvető általános biztonsággal, bűn-és balesetmegelőzéssel kapcsolatos ismereteket, melyeket hasznosítani tudnak munkájuk során. A kurzus a gyakorlatban is megismerteti a katasztrófavédelem, a mentőszolgálat és a rendőrség munkáját, és mindazt, amit a szakszerű segítségük igénybevételéig is tenni kell a rászorulóknak.

Február 25-én, Montenegró három városában, Ulcinjben, Barban és Kotorban rendezik a katolikus papok futsal Európa-bajnokságát 18 ország (Albánia, Ausztria, Bosznia-Hercegovina, Csehország, Fehéroroszország, Horvátország, Kazahsztán, Koszovó, Lengyelország, Magyarország, Montenegró, Olaszország, Portugália, Románia, Szerbia, Szlovákia, Szlovénia és Ukrajna) részvételével.

A Szent Imre Szakkollégium tavaszi félévének első előadása február 25-én, hétfőn este 8 órakor kezdődik az intézmény Londoni krt. 13. szám alatti épületében. Az előadást Várszegi Asztrik püspök, volt pannonhalmai főapát tartja Mit kínál Jézus közössége, az egyház a fiataloknak - Keresztény pályamodell címmel. Az alkalomra minden érdeklődőt szeretettel várnak a szervezők.

„A cseh-szlovákiai magyarság megpróbáltatásai vallási, politikai, kulturális téren 1938-2010” címmel nemzetközi konferenciát rendez február 26-án, kedden 10 órától a Magyar Egyháztörténeti Enciklopédia Munkaközösség és a Historia Ecclesiastica Hungarica Alapítvány. Az alkalomnak helyet adó Katolikus Ház nagytermében (Dugonics tér 12.) – többek között – Potápi Árpád nemzetpolitikáért felelős államtitkár, Várszegi Asztrik püspök, nyugalmazott főapát, valamint Szili Katalin miniszterelnöki megbízott tart előadást. A jeles egyházi és világi személyek előadásaiiban arról beszélnek, mit jelentett a felvidéki magyarságnak a kisebbségi sors 1920 óta. A résztvevők választ kaphatnak arra, hogy a magyarság megtartásában milyen fontos szerepet játszott a hit és az, hogy idegen környezetben anyanyelvükön gyakorolhatták a hitet papjaik vezetésével.

A Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Pedagógusképző Kar és a Bálint Sándor Szellemi Örökségéért Alapítvány Nemzetiségek, vallások, kultúrák a Dél-Alföldön címmel konferenciát szervez február 28-án, csütörtökön 14 órától a Pedagógusképző Kar Tankönyvmúzeumában (Boldogasszony sgt. 6.). A rendezvényen –többek között– előadást tart Zakar Péter, az SZTE rektorhelyettese, Miklós Péter, a Bálint Sándor Szellemi Örökségéért Alapítvány kuratóriumi elnöke, valamint Csapody Miklós a Nemzeti Közszolgálati Egyetem Molnár Tamás Kutatóintézetének tudományos munkatársa. Szeretettel várják az érdeklődőket a szervezők.

Eperjes Károly: „Az igazat mondd, ne csak a valót” című estjével kezdődik a Dóm Irodalmi Szalon rendezvénysorozata. A március 2-án, szombaton este 7 órakor a Szegedi Dóm Látogatóközpontban megrendezendő előadáson a Kossuth – és Jászai Mari-díjas színművész a XX. század Istenkereső költőinek: Ady Endre, Babits Mihály, József Attila és Pilinszky János műveiből szólaltat meg részleteket. Közreműködik Négyessy Katalin gordonkaművész. Az este jegyek a Szegedi Dóm Látogatóközpont jegypénztárában kaphatók.

A Szegedre meghirdetett Theolingua egyházi szaknyelvi nyelvvizsgára március 1-jéig lehet jelentkezni B1, B2 és C1 szintekre angol, német és olasz nyelvből. A Gál Ferenc Főiskola 2008. óta egyedülként szervezi Szegeden és a régióban az államilag akkreditált Theolingua nyelvvizsgát. A tavaszi vizsga március 30-án lesz Szegeden, a Főiskola Dóm tér 6. szám alatti épületében. Ugyanitt nyelvvizsgára felkészítő intenzív tanfolyam is indul. A Theolingua nyelvvizsgáról információkat a gff-szeged.hu/theolingua, valamint a www.theolingua.hu oldalakon érhetik el azok is, akik felvételi vagy diplomaszerezés érdekében készülnek nyelvvizsgára.

A Belvárosi Plébánia és a Dél-Alföldi Ifjúságért Cserkészalapítvány közösen szervez jubileumi Árvízi Emléknapot március 9-én, szombaton 10 órától a Dóm téren és környékén. Az 1879-es szegedi nagy árvíz 140. évfordulója alkalmából rendezett eseményen minden eddigénél színesebb programokkal – éjszakai hadijátékkal, kézműves foglalkozásokkal, Teddy Maci Kórházzal, táncszállal, nyomozójátékkal, főzőversennyel és vízi programokkal – várják az érdeklődőket. A programsorozat zárásaként közös táborúzi teszt emlékeztetéssel az idei Árvízi Emléknapot. További információ a <http://otker.cserkesz.hu/arvizinap/>, illetve a <https://www.facebook.com/arviziemleknap/> oldalon olvasható.

Önkéntesek jelentkezését várja kórházban fekvő betegek segítésére a Szeged-Csanádi Egyházmegyei Karitás. A szolgálat beszélgetést és meghallgatást, felolvasást, közös imádkozást és ünnepi ajándékozást foglal magában. Érdeklődni lehet az Egyházmegyei Karitás Központban személyesen (Szeged, Csongor tér 8.), a 20/823-3779 telefonszámon vagy a szegedikaritasz@gmail.com elektronikus levélcímen.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.